

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XXII. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm802.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Saaledes kunde Dannemark da glemme og kaste Vrag paa sin eneste Herlighed: Fædrenes livsalige Minde, og inderlig rørende, velsignede og skønne Efter-Mæle! Indviklede i lutter verdslige Begiærligheder, nedsænkede i Attraae efter Øieblikkets korte, flygtige og for det Meste dyrekiøbte Lyst og Fornøielse, fordybede, naar det kom høit, i uendelige og for det Meste tomme Grublerier over Tanker, Ord og Gierninger, forloredede de Fleste, hvad der er xxiiiiSjælen og Livet i den ægte Dannished: hin hjertelige Knyttelse til giæve Forældre og Bedste-Forældre i hundrede Led! Synet for de gamle Dages Herlighed forsvandt, Øret døvedes for Fædres dybe Røst, for Moders-Maalets søde Klang, og de forgangne Dages høie Varsels-Stemme! Med Føie kan man sige, at Fædrenelandet var indvortes opløst og adskilt, førend det ramdes af hine udvortes Ulykkes-Slag, hvorunder vi have seet Banneret synke og Vaabenet slækkes, hvoraf, som efter et Jord-Skiælv, Dannemark bæver endnu; med Føie tale vi saa, thi hvad uden Fædrenelandets Krønike: hiint store Dane-Hjerte-Løven-Skjold, kan lægge Broe over Bølgen, og kiærlig i *Dannemarks Navn* sammenføie hvad Havet adskiller! Hvor, undtagen i et kiærligt Minde, og i en levende Ihukommelse af fælleds giæve, priselige Konger og Fædre, hvor, uden der er vel Baandet, som formaaer stærk og fast og levende at sammenknytte Sællandsfar og Fyenboe og Jyde, og hvad vi alle af Naturen nævnes, sammenknytte os som i en Sløife: i et frivilligt, men dog uopløseligt Stalbroderskab til een omvundet Menighed af Dannemænd! Ja! er det kun Hjernespind, hvad heller en sandfærdig Lignelse, naar man, med Øiekast paa hvad der kaldes Dannemark, vil sige, at, ikkun ved Kiær-Minder, kan Mai og Poes, Fiol og Lyng forbindes venlig til en faver Krands for Danner-Kongen!